

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012. Цей переклад було замовлено за підтримки Трастового фонду з прав людини Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Переклад не є обов'язковим для Суду. Для додаткової інформації дивіться повний текст копірайту наприкінці цього документа.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Лойер Партнерз а.с. проти Словаччини [Lawyer Partners, a.s., v. Slovakia] – заява №54252/07

Рішення від 16.6.2009 [Секція IV]

Стаття 6

Цивільне провадження

Пункт 1 статті 6

Доступ до суду

Відмова судів розглянути цивільні позови компанії-заявника, подані в електронній формі: *порушення*

Факти: У 2005 році заявник – приватне товариство з обмеженою відповідальністю – мало бажання подати більше 70000 цивільних позовів з вимогою про сплату боргів. З огляду на кількість осіб, яких це стосувалося, вона згенерувала позови за допомогою комп'ютерної програми та записала їх на DVD, який вона потім надіслала компетентним районним судам разом з пояснювальним листом. Проте суди відмовилися зареєструвати позови на підставі того, що у них було відсутнє необхідне обладнання для отримання і обробки подань, зроблених та підписаних в електронній формі. Компанія-заявник тоді подала скарги до Конституційного Суду проти кожної такої відмови, посилаючись на своє право на доступ до суду. Її скарги були відхилені, оскільки були подані поза передбаченим законом двомісячним строком. Хоча строк був дотриманий стосовно індивідуальних скарг, Конституційний Суд вирішив, що перебіг відповідного строку розпочався з дати, коли компанія-заявник вперше дізналася про нездатність судів зареєструвати подання в електронній формі.

Право: Компанія-заявник подала або мала намір подати велику кількість цивільних позовів стосовно десятків тисяч осіб. Якби вони були надруковані, то ці позови та супровідні матеріали становили б 40 мільйонів сторінок. За таких обставин, її вибір щодо способу подання позовів не можна було вважати зловживанням процесом чи неналежним будь-яким іншим чином. Більше того, з 2002 року національне законодавство передбачало електронне подання судових позовів і компанія-заявник не могла критикуватися за те, що вона

скористалася цієї можливості. Відмова судів зареєструвати ці позови наклала непропорційне обмеження на право заявника представити свої справи в ефективний спосіб.

Висновок: порушення (одноголосно).

Стаття 41 – 10000 євро в частині матеріальної та моральної шкоди.

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини
Цей стислий виклад рішення, підготовлений секретаріатом, не є обов'язковим для Суду.

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012.

Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька мови. Цей переклад підготовлено на замовлення і за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду і Суд також не несе відповідальності за його якість. Переклад можна завантажити з електронної бази рішень (HUDOC) Європейського Суду з прав людини (<http://hudoc.echr.coe.int>) або з будь-якої іншої бази, в якій його розміщено з дозволу Суду. Копіювання тексту перекладу допускається в некомерційних цілях за умови наведення повної назви справи, разом із вищенаведеним повідомленням про авторські права та посиланням на Цільовий фонд «Права людини». З питань, пов'язаних з наміром використати ту чи іншу частину цього перекладу в комерційних цілях, прохання звертатися за адресою publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence

au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.